

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.741/2013/6.szám

A Kúria a Dr. Gál Ferenc Ügyvédi Iroda által képviselt I. rendű és II. rendű felpereseknek a kormánytisztviselő által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. április 18. napján kelt 5.K.26.878/2013/31. számú jogerős ítélete ellen az I. rendű felperes által 33. sorszámon benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Kúria a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.26.878/2013/31. számú ítéletének felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érinti, a támadott részében hatályon kívül helyezi, az alperes 2445433397. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű felperesnek 200.000 (kétszázezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati perköltséget.

Az I. rendű felperes tekintetében a kereseti és a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú adóhatóság a 2004-2006. évekre személyi jövedelemadó és százalékos EHO adónemekben folytatott külön-külön ellenőrzést az I. és a II. rendű felperesnél, mindkettejükénél sor került az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 108.§-109.§-ai szerinti becslés alkalmazására. Az I. rendű felperesnél a teljes időszakra vizsgálták az ingóértékesítésekből származó jövedelmeket is.

Az I. rendű felperes esetében az alperes a 2445433397. számú

határozatával megváltoztatta az elsőfokú határozatot. A megváltoztatásra azért került sor, mert az alperes értékelése szerint az elsőfokú adóhatóság helytállóan határozta meg a bevételi és kiadási összegeket, azonban a jövedelmet az ingóértékesítésre vonatkozó szabályok helytelen alkalmazásával állapította meg mindhárom évre. Az alperes így az ellenőrzött adónemekben a 2004-2006. évekre összesen 31.499.013 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel.

A II. rendű felperes esetében az alperes a 1946816937. számú határozatával helybenhagyta az elsőfokú döntést.

Az I. és a II. rendű felperesek külön-külön keresettel támadták az alperesi határozatokat, a pereket az elsőfokú bíróság egyesítette.

Az alperes az elsőfokú bíróság kötelezésére több előkészítő iratában is kidolgozta a felperesek közötti forrás átvezetéseket, illetve forrásokat, adókülönbözeteket.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperesi határozatot a 2006. évi ingó értékesésből származó jövedelem alapján az I. rendű felperest terhelő adóhiányra vonatkozó részében hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte, ezt meghaladóan megváltoztatta akként, hogy az I. rendű felperest terhelő adóhiány összegét 27.405.158. forintban, az adóbírság összegét 13.702.579 forintban, a késedelmi pótlék összegét 13.197.971 forintban állapította meg.

A bíróság az alperes 1946816937. számú határozatát megváltoztatta és megállapította, hogy a II. rendű felperesnek nem keletkezett adóhiánya.

A jogerős ítélet ellen az I. rendű felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a jogszabályoknak megfelelő új határozat hozatalát kérte. Előadta, hogy igazából nem érti az ítéletet, álláspontja szerint az nem felel meg a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) és 221.§ (1) bekezdéseinek. Álláspontja szerint a jogerős ítélet nem rendelkezett minden kereseti kérelemről. Az indokolás nem világos, a hivatkozások több esetben okszerűtlenek, pontatlanok, értelmezhetetlenek.

Az alperes szóbeli ellenkérelmében előadta, az I. rendű felperes tekintetében megkezdte a jogerős ítélet végrehajtását. Csatolta a 315200447. számú másodfokú határozatot, mellyel a keresettel támadott határozatát akként módosította, hogy az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot új

eljárás lefolytatására utasította.

Az I. rendű felperes felülvizsgálati kérelme alapos.

A Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok alapján vizsgálhatja felül (a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 272.§ (2) bekezdés, 275.§ (2) bekezdés, BH 2002. 490. KGD 2002. 262.). Erre tekintettel a Kúria nem érintette a jogerős ítélet II. rendű felperesre vonatkozó rendelkezését és kapcsolódó indokolását.

Az I. rendű felperes esetében a jogerős ítélet sem értékelhető tényállást, sem az iratoknak megfelelő kereseti előadást, sem az ítélet alapjául szolgáló okszerűen elemezhető indokokat nem tartalmaz. Sérült a Pp. 213.§ (1), 206.§ (1) és 221.§ (1) bekezdése.

A csatolt 315200447. számú határozat alapján azonban az is megállapítható, hogy az Art. 143.§ (1) bekezdés folytán már nincs a bíróság által a Pp. 324.§ (2) bekezdés alapján felülvizsgálható adóhatósági határozat, az elsőfokú bíróság már nem végezheti el a keresettel támadott határozat bírósági felülvizsgálatát. A Kúria ezért mellőzte a Pp. 275.§ (4) bekezdésének alkalmazását, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalra utasítását, ehelyett a jogerős ítélet részbeni hatályon kívül helyezés mellett a Pp. 339.§ (1) bekezdés alapján az alperes határozatát is hatályon kívül helyezte az elsőfokú határozatra kiterjedően, és az elsőfokú adóhatóságot kötelezte új eljárásra.

A bekövetkezett eljárásjogi helyzetben az I. rendű felperes kereseti előadásai érdemben nem vizsgálhatók, ugyanakkor egyes, őt érintő jogi tények rögzültek.

A jogerős ítélet I. rendű felperes tekintetében való hatályon kívül helyezésével és a személyét érintő alperesi határozat - elsőfokú határozatra is kiterjedő - hatályon kívül helyezésével a Kúria a csatolt 315200447. számú alperesi határozat szerinti adóigazgatási eljárás lefolytatását helytállónak tekinti, a másodfokú adóhatóság részéről újabb eljárási cselekmény nem szükséges. Az elsőfokú adóhatóság részéről lefolytatandó új eljárás szempontjait azonban a 315200447. számú határozatban foglaltaktól részben eltérően állapítja meg.

Az ingó értékesítést mind a 2005., mind a 2006. évre vizsgálni kell. A költségekre vonatkozó adatokat fel kell tárni, továbbra is lehetőséget adva az I. rendű felperesnek a bizonyításra, a tételes költségelszámolás következményeit a százalékos EHO tekintetében is

le kell vonni, a befolyt összeget bruttó bevételnek kell tekinteni. Az ingó értékesítéséből származó jövedelem utáni szja adózás szabályait a 3/2013. KM jogegységi határozatnak megfelelően kell alkalmazni.

A megismételt adóhatósági eljárásban a felperes forrásai között nem vehető figyelembe a II. rendű felperes rendelkezésére bocsátott azon összeg, melynek következtében előállhatott a jogerős ítélet nem támadott része szerint az a körülmény, hogy a 2005. évben vonatkozásában adóhiány nem keletkezett (jogerős ítélet 15. oldal 3. bekezdés). Az alperes az elsőfokú bíróság előtt több számszaki levezetést csatolt, a jogerős ítéletből azonban kétséget kizáró módon nem állapítható meg, hogy milyen esedékességgel, milyen tételek átvezetésére került sor. Ezért a Kúria a fentieknél részletesebb iránymutatást sem a II. rendű felperes javára átvezetett forrásra nézve, sem egyéb tekintetben nem ad, az elsőfokú bíróság előtt elhangzott számszaki levezetések – a II. rendű felperes javára szóló forrást meghaladóan – az adóhatóságot nem kötik. A megismételt eljárás megállapítandó új tényekhez képest az adóhatóság feladata valamennyi számszaki adat pontos kimunkálása.

A megismételt eljárásban ismételten vizsgálni kell az I. rendű felperes vagyongyarapodásának körülményeiből az és a kapcsolódó kölcsönöket, továbbá ki kell térni a korábbi megismételt eljárásra vonatkozó felperesi indokokra. A vonatkozó kereseti kérelmek elbírálatlansága következtében részletes iránymutatást nem ad a Kúria.

A Kúria az eljárás jelen szakaszában pervesztes alperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes I. rendű felperes elsőfokú és felülvizsgálati költségének megfizetésére.

A tárgyi illetékefeljegyzési jog folytán le nem rótt, I. rendű felperesre nézve fennálló kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a pervesztes alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján megillető illetékmentességre figyelemmel a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. június 19.

Dr. Heinemann Csilla sk. a tanács elnöke,
Oláh Éva sk. előadó bíró, Dr. Mudráné
bíró

Huszárné dr.
dr. Láng Erzsébet sk.

A kiadmány hitelével:

tisztviselő